

Nait Soez'n

Reversal

UITGAVE VAN DE GRONINGER STUDENTENBOND 35 CT

AKADEMIE BEZET

Sinds vrijdagmiddag 5 uur houden enkele honderden studenten het Akademiegebouw bezet. Dat gebeurt onder de eisen

INTREKKING DUIZEND-
GULDEN WET NÚ
GEEN NAVORDERING

aksie noodzakelijk

woensdag en donderdag 8 en 9 mei komt het f 500,-wetsvoorstel van Klein in de tweede kamer. Het is bekend dat de konfessionele fracties t de verlaging van het collegegeld niet zonder meer steunen. Zij eisen van Klein nog meer concessies dan hij al gedaan heeft. Zij eisen een scherpe controle op de navordering van de f 1.000,-. Navordering betekent dat de boycotters alsnog worden gedwongen f 2.000,- te betalen. Daarmee zetten zij een boete op twee jaar strijd voor gerechtvaardigde eisen van de studentenbeweging. Twee jaar strijd van de studentenbeweging voor gratis onderwijs en eksterne democratisering wordt nú beslist!

Daarom is het Akademiegebouw sinds vrijdag bezet. Met de bezetting moet en kan duidelijk gemaakt worden dat nog steeds de massa van de studenten de f 1.000,- niet pikt, en dat we grote delen van het personeel en de stafleden van de universiteit achter ons hebben staan. Sinds vrijdag heeft de bezetting zich uitgebreid en versterkt. De bezetting is open: alle werkzaamheden gaan normaal door in het bezette gebouw. In goede samenwerking met de conciërges zijn alle problemen tot nu toe opgelost.

de aksie groeit

Het aantal bezetters groeit voortdurend. Woensdag hadden ruim 3.000 studenten hun handtekening gezet ter ondersteuning van de eisen van de bezetting. Steun de aksie, versterk de bezetting, neem je slaapzakje mee!

fakulteiten

De aksie die wij voeren speelt zich niet alleen af in het Akademiegebouw. In de fakulteiten stellen de fakulteitsgroepen van de Gsb de

kwestie ter discussie op de kolleges en praktika. Het moet duidelijk worden aan Den Haag dat de hele universiteit achter de eisen van de bezetting staat. Woensdagmorgen heeft het eerste project bij klinische psychologie besloten de werkzaamheden op te schorten, en actief mee te gaan doen aan de bezetting. De aksie moet zich uitbreiden over de hele universiteit.

landelijk

Woensdagmorgen is een forse delegatie van 100 man naar Den Haag vertrokken om op de landelijke protestaksie van het LOG te vertellen wat wij hier in Groningen doen, om onze eisen kracht bij te zetten.

solidariteit

Het komitee voor goed onderwijs, bestaande uit een groot aantal stafleden en studenten, en leden van het tap, heeft in een verklaring de

eisen van de bezetters ondersteund.

Ook hebben diverse organisaties en politieke partijen, waaronder NVV-jc, afd. Groningen, FJG, afd. Groningen, ANJV, afd. Groningen, HBO-bond, MVM, Wereldwinkel, BBK, de gezamenlijke aksiekomitees, VERA, NCSV, USVA, VJV, Alle grondraden verenigd in het LOG, de CPN, afd. Groningen hun solidariteit met de eisen van de aksie betuigd. De PvdA, afd. Groningen heeft in een telegram aan de tweede kamerfractie uitvoering van Keerpunt '72: intrekking f 1.000,- gevraagd en zich solidair verklaard.

Tijdens de bezetting zal de discussie gevoerd worden over de kamerbehandeling en wat ons daarna te doen staat in de strijd voor gratis onderwijs. Kom naar de bezetting, neem je burea en je kollege mee! Het gaat om de intrekking van de f 1.000,-wet -ú, geen navordering.

KOM IN AKTIE! SLUIT JE AAN!

8 MEI 1974
3e JAARGANG
NUMMER 9

pag. 2
Voor De Brauw was de f1000,- een hoeksteen van zijn beleid, voor de studenten een speerpunt in de strijd. De kracht, die de Gsb heeft verkregen in de f1000,- strijd, is ook van invloed geweest bij andere akties.

pag. 3/4
Steeds duidelijker manifesteert zich op de achtergrond van de f1000,- het nieuwe studiefinancieringsstelsel; uit een mapje van de Gsb over de f1000,-.

pag. 4/5
Tijdens de akties rond de hoorzitting over Posthumus is de eenheid van studenten en staf tegen Posthumus op een nieuw hoogtepunt gekomen.

pag. 6
Van 1926 tot 1974 heeft Portugal onder het fascisme moeten leven. Nu is dat afgelopen. Een analyse waar de onverwachte staatsgreep op berust.

pag. 6
Als Klein zijn zin krijgt gaan de huren voor huurpanden met 35% omhoog.

pag. 7
Bij Bronswerk wordt gestaakt. Maar zonder de steun van de bonden. Terwijl er toch redelijke eisen gesteld worden.

pag. 7
Gemeentereiniging en kruiwagens. Wie de schoen past trekke hem aan.

pag. 8
Nogmaals: is Ter Borch werkelijk om?

AAN DE LEZERS

Het was oorspronkelijk de bedoeling geweest dit nummer enkele dagen eerder uit te brengen. Door de drukte rondom de bezetting is dat helaas niet gelukt. Wij vragen uw begrip daarvoor.

REDAKTIE

f 1000,-AKTIE SPEERPUNT IN DE STRIJD

De aksies van de studenten tegen de f 1.000,- hebben meer gevolgen gehad dan alleen het voorstel van Klein om de kollegegelden tot 500 gulden te verlagen. Zij hebben de invloed van de studenten in belangrijke mate versterkt en zijn van invloed geweest op de successen die werden verworven op andere terreinen dan de kollegegelden.

Wat deGSb en het LOG steeds gezegd hebben, is juist gebleken. De f 1.000,-aksie was en is een speerpunt in de strijd tegen de verslechtering van het onderwijs.

organisatie versterkt

En blik in het verleden is bijvoorbeeld al voldoende om te zien, dat de studentenbeweging in Groningen juist door de f 1.000,-aksies enorm gegroeid is en versterkt is. Zowel in aantal als op het inhoudelijk niveau waar het gaat om de diverse regeringsmaatregelen te analyseren en de juiste strategie daartegen te ontwikkelen.

Het was niet zozeer de vraag of de studentenaksies in de krant kwamen -wat meestal minder gebeurde naarmate de aksies belangrijker werden- maar wel de versterking van de organisatie en of er resultaten werden bereikt. En dat gebeurde.

Nadat de f 1.000,-wet slechts door chantage aangenomen kon worden, bleek dat de geproklameerde boycot een succes kon worden.

Niet alleen omdat de wet niet zo goed in elkaar zat, maar vooral door het massale karakter van de boycot en de bondgenootschappen die met groepen binnen en buiten de

universiteit gesloten konden worden.

Bondgenootschappen, die verkregen werden in het eerste jaar van de duizend-gulden-aksie.

Wanneer -en op dit moment wordt dit artikel geschreven- de GSb alweer het Akademiègebouw bezet heeft, kan tegelijkertijd gekonstateerd worden welk verschil er is met een jaar geleden.

Natuurlijk is de mogelijkheid van een politie-optreden reëel, maar Ter Borch stelde zich nu duidelijk soepeler op dan een jaar geleden.

Nu vroeg hij of we de bezetting zo kort mogelijk wilden houden en mochten we van alle faciliteiten gebruik maken. Hij zei, dat hij de bezet-

ting wel betreunde; een jaar geleden echter, keurde hij de bezetting af en verzocht hij de Akademie te ontruimen. Na een bevel kreeg de politie die zaak op zijn verzoek te regelen.

Ook uit het optreden van Ter Borch ten aanzien van de geregistreerden blijkt, hoe hij, dankzij de aksie, is omgegaan. Zo begrijpt op het ministerie niemand dat Ter Borch vorig jaar de dwangmaatregelen om de boycotterers te grijpen, terwijl hij nu bekend staat om z'n minimale uitvoering van de f 1.000,-wet.

f1000 en democratisering

Ook bij de democratisering zijn dankzij de f 1.000,-aksies resultaten behaald. Het mooiste voorbeeld, en het belangrijkste succes was de vraag of het College van Bestuur in alle opzichten het beleid en de besluiten

van de U-raad uit moet voeren of dat het terug mocht vallen op bepalingen in de WUB, die de U-raad beperkte bevoegdheden geven.

Dankzij een konflikt over de uitvoering van de f 1.000,-wet, met op de achtergrond de hete adem van de studentenaksies in hun nek, moest het College van Bestuur akkoord gaan met de regeling dat alle besluiten van de U-raad uitgevoerd moeten worden en dat het CvB zich niet mocht beroepen op eigen bevoegdheden welke uit de WUB afgeleid zouden kunnen worden.

Ook bij de behandeling van de eksperimenteeraanvraag van psychologie en pedagogie & andragogie (PAW) bleek de invloed van de studenten op

riërs voor mogelijke onrust en chaos wanneer Posthumus aangenomen wordt, nu uit de aksies van het LOG en de GSb tegen Posthumus blijkt dat de universiteiten er tegen zijn.

De parlementariërs hebben zich die waarschuwing aangehouden. Wat niemand verwachtte, maar door de GSb wel steeds geëist werd, gebeurde. Opnieuw werd over het wetsontwerp Posthumus een hoorzitting georganiseerd, die hoorzitting moest zelfs in twee delen worden gehouden. Een delegatie van de Akademiese Raad, alweer met een student er in kreeg de gelegenheid uitvoerig bij de vaste kamercommissie de bezwaren tegen Posthumus kenbaar te maken. Met het gevolg dat door de ontstane vertraging en door de scherpe kritiek vanuit de universitaire wereld ook dit jaar Posthumus nog niet in de kamer zal worden behandeld. De Brauw kreeg alweer ongelijk. Hij dacht Posthumus in 1972 in de kamer rond te krijgen. Het zal nu op z'n vroegst in 1975 kunnen gebeuren.

Het geheim van de GSb ligt niet zozeer in het vermogen de kranten te halen. Natuurlijk is dat belangrijk en moet het ook sterk bekritiseerd worden, dat de meeste kranten minder over de aksies schrijven naarmate ze belangrijker worden.

Het gaat er bij de GSb vooral om het defaitisme en het ongelooft in de aksies en 't ongelooft in de mogelijkheden om door middel van aksies resultaten te boeken te bestrijden. Het resultaat van de f 1.000,-strijd en bovengenoemde voorbeelden geven aan hoe juist het is te geloven in de mogelijkheid door middel van aksies resultaten te bereiken en hoe onjuist het is het hoofd te laten hangen en zich neer te leggen bij allerlei regeringsmaatregelen die het wetenschappelijk onderwijs en de mogelijkheden om te kunnen studeren ernstig bedreigen.

Daarnaast is het van belang om de aksies zo massaal mogelijk te voeren en te bediskussiëren en op het belang van de aksies en het meedoen aan die aksies te wijzen.

Om bondgenootschappen te sluiten, in de fakulteitsraden en konsekwent op te komen voor de belangen van de studenten, het personeel, en voor goed onderwijs voor iedereen.

de besluitvorming.

Omdat de GSb bij deze subfakulteiten democratiseringsaksies gevoerd heeft, en omdat de GSb bewezen heeft een vastberaden en te vertrouwen organisatie te zijn, durfden zelfs de Broekmeyers in de U-raad niet tegen de eksperimenteer-aanvragen van deze gedemocratiseerde subfakulteiten te stemmen.

politieke faktor van belang

Dat een wet maken én die uitvoeren twee verschillende zaken zijn als de studenten er tegen zijn, is tenslotte zonneklaar gebleken tijdens de behandeling van het wetsontwerp Posthumus.

Op het ministerie, zowel als bij de bewindslieden als bij hun ambtenaren, wordt duidelijk rekening gehouden met de eventuele uitvoerbaarheid van hun wetten.

De Akademiese wereld, bij monde van de Akademiese Raad, waarschuwt de parlementa-

nait soez'n

verschijnt tweewekelijkse
abonnementsprijzen:
f10,-; incl. GSb, GSb-re-
duktieburo, Studair, Stu-
dent.

f12,50: Los abonnement
Visserstraat 56, tel. 134888

MEDEWERKERS

Ruurd Kunnen/Willem Kerk-
hoven/Paul Rondijk/ Fons
Buesink/Thewis Wits/ Jan
de Vries/ Co van Winsum/
Geert Lameris/eva.

druk: Stichting
drukkerij
C. Regenboog

DE KAMERBEHANDLING EN DAARNA ?

Tijdens de bezetting van het academiegebouw werd door de naar fakulteit uitgesplitste bezetters gediscussieerd over de inzet van de huidige akties en het perspectief van deze akties aan de hand van een discussie-mapje met materiaal, samengesteld door de werkgroep studiefinanciering van de GSB:

Uit dit mapje nemen we het stuk dat hieronder staat integraal over, omdat het duidelijk maakt dat de resultaten, die de komende week geboekt kunnen worden, van grote betekenis zijn; niet alleen omdat de gehate 1000 gld.-wet van de Brauw definitief kan worden verslagen, maar ook omdat de hoogte van de zgn. onderwijsbijdrage (zo heet het kollegegeld als er volgens Klein geen kollegegeld meer wordt geheven) in het studiefinancieringsvoorstel van Klein op het spel staat en het studiefinancieringsplan van Klein in zijn geheel.

redaktie.

wat hebben we te verwachten bij de kamerbehandeling van 8 en 9 mei a.s.?

Allereerst komt er het initiatiefontwerp van de PSP aan de orde, dat beoogt de kollegegelden terug te brengen tot de situatie van voor De Brauw de eis die het LOG stelt dus. Deze wordt wel ondersteund door CPN, PPK en D'66 en enkele PvdA'ers; verder zijn er weinig sympatisanten voor dit voorstel; schandelijk eigenlijk!

Daarna dus het f500,-voorstel van Klein.

Hierbij zijn een aantal mogelijkheden.

1) De VVD, CHU of DS'70 dienen een amendement in om het bedrag van f500,- te veranderen in f1000,- en verder alle bepalingen om de wet sluitend te maken te laten staan. Dit betekent een verscherping van de huidige f1000,-wet en is totaal onaanvaardbaar. Het behoort echter wel tot de reële mogelijkheden dat dit aangenomen worden kan.

2) Het bedrag blijft f500,- terwijl dit jaar de f1000, blijft staan, en over '72/'73 en '73/'74 nagevorderd wordt. De navordering is in ieder geval volstrekt onaanvaardbaar, terwijl we over de f500,- nog een discussie moeten voeren wat we verder doen. Deze discussie moet rond de kamerbehandeling plaatsvinden.

Hoewel Klein nu met een f500,-voorstel komt, hoeven we niet vreemd op te kijken als hij een amendement tot f1000,- zal moeten slikken samen met de PvdA-fractie. Wat echter duidelijk is, is dat zowel de PvdA als rechts de kollegegelden willen "regelen", dat wil zeggen dat er van beide kanten waarschijnlijk geen kabinetskwestie van gemaakt zal worden. Dat betekent ook dat onze akties van doorslaggevend belang zijn. Dat we de komende week de f1000,- van de baan kunnen krijgen.

Echter voor verdere aktie is het van belang om te kijken

welke kant dit "regelen" op gaat.

1000 gld. hoeksteen

Nu is de f1000,- kollegegeld altijd een zaak geweest die verbonden was met plannen omtrent de studiefinanciering, hoewel niet gelijktijdig aan de orde gesteld en ingevoerd. Een door het ministerie van Onderwijs en Wetenschappen ingestelde commissie, de commissie Andriessen, heeft hier voor voorstellen geformuleerd die samengevat op het volgende neerkomen (rapport commissie Andriessen, 1971):

- hoge kollegegelden;
- rentedragende leningen tegen marktrenten met hoogoplopende schulden;
- afschaffing van de kinderbijslag en -aftrek.

De regering Biesheuvel had dit in zijn beleidsbagage, CHU-minister Van Veen heeft er een aanzet toe gegeven en zowel VVD, CHU, DS'70 als ARP en KVP (die ministers in het kabinet-Den Uyl hebben zitten) zijn nog steeds voorstanders van deze plannen en er is geen reële kans dat ze deze opgeven; ze horen bij een rechts beleid dat de kosten van het onderwijs afwentelt op de studenten en hun ouders en de sociale voorzieningen aantast. Hoewel de konfessionelen op dit moment niet alleen aan de macht zijn en deze maatregelen niet rechtstreeks doorvoeren, zetten ze wel alles op alles om het beleid van de regering Den Uyl naar deze kant te verleggen. Zo werd in de Tweede Kamer een motie van de CHU-er van Leyenhorst in juni 1973 aangenomen, zodat rentedragende leningen op beperkte schaal mogelijk zijn. Dat is de zaak waar we mee te maken hebben. Ook nu met de kamerbehandeling van de kollegegelden. Want wat zijn de mogelijkheden van de konfessionelen om een dergelijk beleid te realiseren?

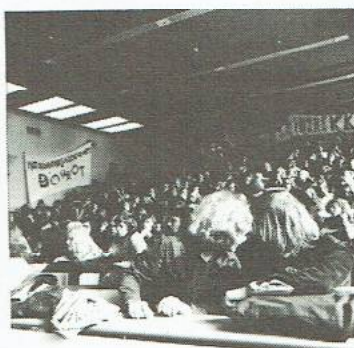
Daarvoor moeten we kijken naar de studiefinancieringsplannen van Klein, waarover

15 mei al een hoorzitting gehouden wordt. Deze plannen bieden daar namelijk zeer goede aangrijpingsmogelijkheden toe, omdat Klein het profijt-beginsel gehandhaafd heeft en dienovereenkomstig maken een onderwijsbijdrage en rentedragende leningen er deel van uit,

Voor we verder bespreken wat we van de kant van rechts te verwachten hebben ten aanzien van de plannen van Klein, moeten we deze eerst kort samenvatten.

- alle studenten krijgen een basisbeurs van f3000,- (vergelijkbaar over '73/'74) waar kollege- en inschrijfgeld vanaf gehouden wordt. (f600,-?)
- via LBO-schalen (Levensonderhoud Bedrag Ouders, afhankelijkheid beurs van ouderlijk inkomen) wordt een extra beurs gegeven tot een bedrag van f2000,-
- via rentedragende leningen kan de student zijn totaal inkomen opschroeven tot f7000,-
- de kinderbijslag en -aftrek worden afgeschaft.

Wel, als we kijken wat rechts, (inklusief grote delen van de konfessionelen) zich ten doel stelt met de plannen van de Commissie Andriessen, dan blijkt dat ze bij de behande-

ling van de kollegegelden alle mogelijkheden hebben om verdere stappen daartoe te ondernemen. De belangrijkste loopt via de zgn. "onderwijsbijdrage", een verkapt kollegegeld. De aanleiding voor het opnieuw uitstellen van de kollegegelddebatten van 23/24 april was o.a. dat de ARP al toezeggingen van Klein wilde dat de onderwijsbijdrage weer op f1000,- zou komen (na b.v. 1 jaar f500,-). Bekijken we de consequenties voor het stelsel van Klein dan blijkt direkt, dat, als je de onderwijsbijdrage groter maakt, het gedeelte aan rentedragende leningen groter moet worden, wil je hetzelfde bedrag overhouden dat je reël besteden kunt. De onderwijsbijdrage zie je nooit, want deze verdwijnt van de staatsbroekzak naar de staatsvestzak; het is een verkapte verlaging van de basisbeurs.

"misbruik sociale voorzieningen"

Eigenlijk zijn er dan nog 2 stappen nodig om het stelsel van Klein een stelsel te maken konform de eisen van rechts. De eerste van deze beiden wordt mogelijk door de afschaffing van de kinderbijslag en -aftrek (kba). Het is namelijk zo dat er al een tijd lang geprobeerd wordt de sociale voorzieningen drasties in te perken waarmee veel verworven rechten van de Nederlandse werkende bevolking worden aangetast, en juist de positie van de laagst betaalden verzwakt wordt. Dat gebeurt dan door te propageren als zou er "misbruik worden gemaakt van de sociale voorzieningen". Als de Sociale Verzekeringsraad dan stelt dat "misbruik gering is, maar dat ze tegen de incidentele gevallen streng op wil treden" dan staat er in de Telegraaf en in het Nieuwsblad van het Noorden dat "het misbruik van de sociale voorzieningen streng zal worden gestraft" zonder het eerste deel van de uitspraak van de Sociale Verzekeringsraad ook te vermelden. Dat gebeurt door Nederlandse Bank-directeur Zijlstra die in zijn onlangs gepubliceerd verslag de overheid juist op deze sektor wil laten bezuinigen.

En al jaren wordt geprobeerd de kinderbijslag (waar de werkgevers een forse premie voor betalen) terug te brengen. De kinderbijslag voor het eerste kind is al een paar jaar bevroren. Kleine zelfstandigen (boeren, middenstanders) krijgen niets voor de eerste 2 kinderen. Ondertussen heeft het VNO (Verbond van Nederlandse Ondernemers, onder voorzitterschap van ex onderwijsminister Van Veen) verklaard dat ze wel wil dat de kinderbijslag afgeschaft wordt, maar niet dat de betreffende gelden (dus vooral de ondernemerspremie) in de studiefinancieringspot gaat (volgens Klein om de basisbeurs voor alle studenten mogelijk te maken). Het VNO komt dan ook naar de hoorzitting over de studiefinanciering op 15 mei a.s..

We kunnen verwachten dat er geprobeerd zal worden om het recht op kinderbijslag voor studenten af te schaffen en de basisbeurs te verlagen. Zo dreigt dus een gegarandeerd inkomen waar iedere student jonger dan 27 jaar wettelijk recht op heeft, te verdwijnen, terwijl tegelijkertijd de rentedragende leningen een grote plaats in gaan nemen, wil je een gelijk reeel besteedbaar inkomen overhouden.

welvaartsvast inkomen

De laatste stap is tenslotte

vervolg zie pag. 4

vervolg van pag. 3

een zaak waar ook nu al aan gewerkt wordt. In het stelsel van Klein zijn de bedragen voor basisbeurs en extra beurs namelijk niet welvaartsvast, (dat wil zeggen, ze gaan niet mee met de loonstijging en blijven misschien zelfs achter bij de prijsstijgingen, zoals dat ook nu het geval is). De konsekwenties van het niet welvaartsvast maken van de normen kennen we uit de praktijk van het huidige stelsel. De maxima en daarmee alle toelagen blijven zelfs bij de prijzen achter en de LBO-schalen worden jaarlijks veel te weinig opgetrokken. De konsekwentie is dan ook logieserwijs dat steeds minder mensen een beurs krijgen die bovendien steeds kleiner wordt, zowel absoluut als relatief. Ook vanuit deze ontwikkeling is het te verwachten dat je op rentedragende leningen uitkomt; en mét de andere stappen erbij zit je feitelijk dan op een stelsel met hoge kollegegelden, hoge rentedragende leningen en is de kinderbijslag afgeschaft. En deze ontwikkeling is zeer reëel: niets is er bovennatuurlijk in deze uiteenzetting. Terwijl Klein zich zeker niet op zijn stelsel zal laten vastlopen, want eerst verklaarde hij zich fel tegen de motie van Van Leyenhorst die rentedragende leningen mogelijk deed maken, en zeiden zowel Klein als Van Kemenade deze naast zich neer te zullen leggen; de praktijk is dat op 10 dec. 1973 de rentedragende leningen een feit werden!

Tegen het licht van deze mogelijke ontwikkeling wordt de betekenis van de eisen die in de demonstratie van 2 maart j.l. in Amsterdam door meer dan 5000 HBO- en WO-studenten gesteld zijn, zeer groot. Daar hebben we namelijk met kracht gesteld dat de achterstand van de toelagen op de prijzen ingelopen moet worden door een uitkering ineens van f600,- en dat de normen welvaartsvast moeten worden. Daar hebben we ook gesteld dat de LBO-schalen drasties opgetrokken dienen te worden, zodat er meer én hogere beurzen uitgekeerd worden. Daar hebben we ons ook fel tegen kollegegeldverhoging gekeerd en de rentedragende leningen afgewezen.

Duidelijk blijkt dat deze eisen tevens ingrijpen op de ontwikkelingen die we reëel kunnen verwachten en er lijnrecht tegenover staan. Onze eisen hebben een direkte verbetering van de inkomenspositie ten doel, waarmee we de verslechteringen op het toelagenstelsel tegengaan. En tenslotte is dat de garantie tegen elke verdere aantasting van onze inkomenspositie. Ons doel is: gratis onderwijs voor iedereen en een goed en gegarandeerd inkomen voor alle studenten! En daar moeten we de komende tijd weer hard aan werken. Het is nodig!

aktie dagen :

VERSTERKTE EENHEID VAN STA

Donderdag 25 april verzamelden zich ettelijke honderden studenten, stafleden en leden van het tap op het Akademieplein voor de afsluitende demonstratie van de aksiedagen op 24 en 25 april. Deze aksiedagen waren door de GSB georganiseerd omdat juist in deze week een aantal beslissingen zouden vallen die de toekomst van de universiteit voor een groot deel kunnen vastleggen. Door de demonstranten werden de volgende eisen meegevoerd:

NEE TEGEN POSTHUMUS;
INTREKKING WETSONTWERP HERSTRUKTURERING
GEEN STUDENTENSTOPS; MEER
POEN EN MEER DOCENTEN
GOED EN GRATIS ONDERWIJS
VOOR IEDEREEN
VOOR EEN DEMOKRATIESE UNIVERSITEIT

Deze eisen waren in de aksiedagen op 24 en 25 april in de fakulteiten door de fakulteitsgroepen van de GSB met de studenten bediskussieerd. Tevens was een breed comité van progressieve stafleden en studenten opgericht, het Comité voor Goed Onderwijs, dat deze eisen in een manifest ondersteunde en opriep om mee te doen aan de demonstratie. Daarnaast was enkele dagen tevoren bekend geworden, dat de kamerbehandeling van de kollegegelden was uitgesteld op aandrang van de ARP, zodat het voor de GSB ook noodzakelijk was geworden om nu krachtig de eis INTREKKEN f 1.000,-WET NU, GEEN NAVORDERING naar voren te brengen.

forum

In een strijdbare demonstratie ging het door de stad, naar Huize Maas aan de Vismarkt. Daar vond een forum plaats waar sprekers van het comité voor Goed Onderwijs en de GSB, een lid van de progressieve W.P.-fraksie van de Hogeschoolraad te Delft, en pro WP-lid Kees de Graaf het woord voerden. Namens het Comité voor Goed Onderwijs ging Hans Reddingius, staflid bij biologie en lid van de pro-W.P.-fraksie in de U-raad op de onderwijskundige aspecten van het wetsontwerp herstructurering in. Met name besprak hij de onderwijskundige priespraak van de heren Klein en Van Kemenade in de Memorie van Antwoord van het wetsontwerp Herstructurering. Al citerend uit de Memorie van Antwoord werden de argumenten van de bewindslieden door Reddingius op deskundige wijze naar de

prullemand verwezen; de bewindslieden gaven nu wel toe dat bv de selektieve propedeuse geen voorspellende waarde heeft wat betreft latere studieprestaties, maar zij zeggen nu, dat deze selektieve propedeuse gehandhaafd moet worden omdat je wel kan zien of iemand voor de propedeuse is geslaagd of niet. Dat is blijkbaar al heel wat. Bovendien zeggen de bewindslieden dat de propedeuse vooral een verwijzend karakter moet hebben. Reddingius kwam tot de konklusie dat een verwijzend karakter met de huidige bezuinigingen op het wetenschappelijk en hoger beroepsonderwijs, met al hun studentenstops niet tot z'n recht kan komen, en dat daarom Den Haag corset maar eens met meer poen en meer

begonnen met het invoeren van Posthumus. Leo Wayers noemde zelf het inmiddels klassiek wordende voorbeeld van de afdeling wiskunde in Delft. Hier hadden de hoogleraren enige tijd geleden besloten om een vierjarig studieprogramma in te voeren op basis van een werktijd van de normale student van 1.600 uur per jaar. In 40 weken 40 uur werken, een werkweek die door de onderwijskommissie al helemaal was ingevuld, tot de tijd voor boodschappen en wat dies meer zij aan toe, moesten de studenten zich een stof eigen maken die in andere opleidingen zo'n 6 jaar studie vergt. De gevolgen waren er dan ook naar. Na een jaar studie -waarin de studenten en de hoogleraren elkaar te lijf gingen

docenten over de brug dient te komen. Een konklusie die bij de aanwezigen warme ondersteuning vond.

stafverzet groeit

Uit Delft kwam Leo Wayers, lid van de progressieve stafgroepering in de hogeschoolraad van Delft. Zijn aanwezigheid gaf aan dat het verzet tegen de herstructurering op de universiteit niet meer alleen door de studenten gedragen wordt, dat het ook geen plaatselijke zaak meer is, maar een landelijke beweging, naar een eenheid van staf, tap en studenten tegen de herstructureringsplannen. Het is nog niet zo lang geleden dat op de universiteiten veel stafleden en studenten een berustende houding aannamen tegenover het wetsontwerp Posthumus; het werd als onafwendbaar beschouwd dat de plannen van wijlen regeringskommissaris Posthumus zouden worden doorgevoerd. Bij een aantal studierichtingen was men dan ook al

met wekkers en stopwatches om maar te zorgen dat niet meer dan de voorgeschreven tijd voor kolleges werd gebruikt - was 86% van de studenten nog niet voor de selektieve propedeuse geslaagd. Een voorbeeld om lering uit te trekken! De enige konklusie die uit de betogen van Reddingius en Wayers is te trekken - en dat deden ze dan ook - is dat verbetering van het onderwijs niet moet plaats vinden door een van boven af opgelegde herstructurering, maar door verbetering van het onderwijs vanuit de fakulteiten. De groeiende strijdbaarheid onder de staf is natuurlijk niet uit de lucht komen vallen. De aanzet hiertoe werd gegeven in de aksieweek van november, waar de GSB ondanks de apathie en geluiden dat de universiteit met een kompromis moesten komen, de eis VERBETERING VAN HET ONDERWIJS IN DE FAKULTEITEN stelde. Sinds die tijd zijn er door de fakulteitsgroepen van de GSB vele nieuwe

F EN STUDENTEN

initiatieven - grotere en kleinere - voor de verbetering van het onderwijs genomen. Dat was volgens de GSB de juiste manier om het onderwijs te verbeteren. Dit inzicht wordt nu in toenemende mate door stafleden overgenomen. Juist het feit dat er actie gevoerd werd tegen de plannen van Posthumus, stimuleerde het verzet tegen Posthumus, en bracht het inzicht dat het nog mogelijk was nog iets tegen de herstructurering te ondernemen. Het is dan ook niet voor niets dat in februari de brochure "Van programma naar structuur" van een aantal progressieve stafleden verscheen. Het is ook niet voor niets dat de vaste kamerkommissie voor onderwijs besloot een tweede hoorzitting te houden, een uniek feit in de Nederlandse parlementaire geschiedenis. Het aantal organisaties dat gehoord wilde worden was ook niet voor de poes: 59 organisaties hebben zich bij de griffier van de vaste kamerkommissie aangemeld.

De kamerkommissie heeft er drie dagen voor nodig om al deze organisaties te horen. Er zijn er inmiddels twee geweest, de laatste dag van de hoorzitting is op 6 juni.

ABVA: WP-ers geen lesboeren

Op het forum werd tevens medegedeeld dat de groepsraad Onderwijs van de ABVA - de ambtenarenbond van het NVV - zich had uitgesproken voor intrekking van het wetsontwerp Herstructurering.

De argumenten die de ABVA hiervoor heeft werden op 't forum door Kees de Graaf, een van de schrijvers van de stafbrochure, en U-raads-lid voor pro-W.P., naar voren gebracht.

Uit de aard van de ambtenarenbond ligt bij de ABVA voor een belangrijk deel de nadruk op de rechtspositie van het personeel, hoewel natuurlijk ook onderwijskundige argumenten meespelen. De aantasting van de rechtspositie van het personeel blijkt nl. in het wetsontwerp Posthumus wel degelijk mee te spelen, evenals in andere rechtse maatregelen. Zo staat er in de Memorie van Antwoord dat er waarschijnlijk 20% minder aan stafleden nodig is als de cursusduur tot vier jaar verkort wordt. De ABVA ziet zijn leden natuurlijk niet graag op straat staan. Maar ook wat de inhoudelijke kant van het werk van de staf betreft zijn er rechtspositionele bezwaren. De scheiding

van onderwijs en onderzoek die in het wetsontwerp geïntroduceerd wordt brengt de degradatie van de staf tot lesboeren met zich mee. Een deel van de staf zal zich nl. alleen nog kunnen bezig houden met "kennisoverdracht" uiteraard voor zover mogelijk bij Posthumus. De stafleden zijn echter ook aangesteld om onderzoek te doen, nodig voor het op peil houden van het onderwijs, en nodig voor de verdere ontwikkeling van de wetenschap, die van groot maatschappelijk belang kan zijn. Het zou een onaantastbare aantasting van de rechtspositie zijn, omdat de stafleden dan werk moeten gaan doen waarvoor ze niet zijn aangenomen.

Het forum werd besloten met het zenden van een telegram aan de vaste kamerkommissie, die op dat moment met de eerste dag van de hoorzitting bezig was. In het telegram werd intrekking van het wetsontwerp Herstructurering geëist, uiteraard warm ondersteund door alle op het forum aanwezigen.

Overde hoorzitting zelf valt ook nog wel het een en ander te zeggen.

Op de hoorzitting was een steeds terugkerend thema dat door de delegaties van de diverse organisaties werd aangevoerd, dat experimenten met herprogrammering in de praktijk aangetoond hadden, dat een herstructurering à la Posthumus, dus het opstellen van een nieuw studieprogramma met als uitgangspunten een vastgelegde cursusduur, inschrijvingsduur en een selectieve propedeuse tot ernstige verslechtingen in het onderwijs zou leiden. Niet alleen het "experiment" bij wiskunde in Delft, maar ook b.v. wiskunde in Utrecht (de brochure van de Groningse stafleden noemt zelf nog biologie en scheikunde, waar weliswaar Posthumus nog niet is ingevoerd, maar waar het onmogelijk bleek binnen de geplande cursusduur een opleiding te realiseren). Er kwamen dan ook de grootste moeilijkheden in de fakulteiten. Het hebben van goede argumenten wil natuurlijk niet zeggen dat daardoor de kamerleden meteen tegen Posthumus zijn.

Dat bleek wel uit de vragen die sommigen van hen aan de delegaties stelden. Een steeroetiepe vraag van de voorzitter van de vaste kamerkommissie Masman (PvdA) was, met welk recht de instellingen voor wetenschappelijk onderwijs als enigen in het hele onderwijs geen vaste cursusduur konden verlangen.

Een darme vraag, want door de universiteiten is nooit gezegd dat zij geen cursusduur willen die van het ene op het andere jaren kan veranderen. Waar het om gaat, is dat er een uniforme cursusduur wordt opgelegd, onverschillig om welke studierichting het gaat. Tenslotte heeft een LTS een andere cursusduur dan een Atheneum: het zijn verschillende opleidingen. Binnen het wetenschappelijk onderwijs bestaan nu eenmaal ook grote verschillen tussen de verschillende studierichtingen.

De Brauw dacht dat hij een slimme vraag had bedacht. Hiervroeg namelijk aan een af-

vaardiging van de seksie natuurkunde van de Akademische Raad hoeveel procent van de natuurkundekennis in de wereld een afgestudeerd natuurkundige bezit. Toen de sekte daar niet meteen een antwoord op wist, vertelde De Brauw dat dat ongeveer 2 procent was. Het was dus niet erg als er van die te verwaarlozen twee procent nog een klein beetje afging. De aanwezigen barstten hierop in een homerische lach uit. Want er is natuurlijk een verschil tussen basiskennis en de meer specialistische kennis, onderzoeksresultaten enz.. En juist voor het verwerven van die basiskennis hebben de Groningse natuurkundestudenten gemiddeld negen jaar nodig.

posthumus nieuwe mammoet?

Interessant was de houding van de konfessionele partijen. Zo zei bv. Hermes (KVP) dat hij zich voornamelijk voor het bezuinigingsaspect van het wetsontwerp interesseerde. Nu is gebleken, en Klein en Van Kemenade geven dat zelf ook toe in de Memorie van Antwoord, dat invoering van Posthumus geen bezuinigingen met zich mee zal brengen. Een recent rapport dat de ervaringen met de invoering van de mammoetwet -het levenswerk van de konfessionele minister Cals- beschrijft, heeft de konfessionelen duidelijk aangeslagen. Zij zijn nu bang dat een invoering van Posthumus, even-

als de mammoetwet een van boven opgelegde herstructurering, dezelfde rampzalige gevolgen voor het onderwijs zal hebben. Uit de eerder genoemde experimenten blijkt wel dat die rampzalige gevolgen van een invoering van het wetsontwerp er best in zitten.

Van de andere partijen zijn alleen de CPN en de PSP steeds konsekwent tegen Posthumus geweest en DS'70 konsekwent voor.

uitstel nieuw succes

Inmiddels is ook bekend geworden dat de kamerkommissie eerst nog een vergadering met Klein en Van Kemenade wil, omdat zij vindt dat de vragen van de leden van de commissie onvoldoende in de Memorie van Antwoord beantwoord zijn. Daarna wil de commissie nog apart met de Akademische Raad overleggen. Het presidium van de Tweede Kamer heeft besloten om de zaak niet meer voor het zomerreces in de kamer te brengen. Dit uitstel en de voorzichtige houding van de kamerfrakties, is een direkt gevolg van onze acties, van de toenemende eenheid tussen staf en studenten. Uitstel hoeft in dit geval geen afstel te betekenen; aarzeling van de konfessionele frakties betekent niet dat zij de voorstellen van een kabinet, waarin KVP en ARP vertegenwoordigd zijn zullen afwijzen. Daarom is het nodig dat de acties tegen Posthumus worden voortgezet, op dezelfde konsekwente manier als ze altijd door de GSB zijn gevoerd.

En dat betekent: ten eerste verbetering van het onderwijs in de fakulteiten tweede uitbreiding en versterking van de samenwerking van staf, tap en studenten, in Groningen in het Komitee voor Goed Onderwijs en in fakultaire anti-Posthumuskomitees.

NEE TEGEN POSTHUMUS;
INTREKKING WETSONTWERP
HERSTRUCTURERING!

Co van Winsum.

portugal:fascisme verslagen!

Er zijn maar weinig landen waar 1 mei voor de bevolking geen betekenis heeft. Er mogen dan niet altijd even spektakulaire manifestaties plaats vinden; in het geheugen van een bevolking die de strijd tegen fascisme en kapitalisme kent, staat de 1 mei rots-vast gebeiteld. Hoe vast, moge blijken uit de recente gebeurtenissen in Portugal, waar na bijna een halve eeuw fascistiese diktatuur de bevolking een 1 mei viert, waar iedereen warm van wordt.

Spinola bevrijder?

In sommige commentaren wordt Spinola afgeschilderd als de man die deze volksbeweging heeft bewerkstelligd, als de bevrijder van Portugal. Dezelfde Spinola die tijdens de Spaanse burgeroorlog aan de zijde van Franco vocht, dezelfde Spinola die opperbevelhebber was in Angola zou een bevrijder zijn? Portugal was jaren en jaren een land van terreur, onderdrukking en martelingen. Een land waar vakbonden waren verboden, de arbeidersbeweging werd onderdrukt, een land met een laag levenspeil en een hoog analfabetisme. Een land dat 50% van de staatsbegroting aan oorlogsmachinerie uitgeeft voor een koloniale uitplunderingspolitiek (koffie, jute, koper en uranium). Portugal was ook het land met een illegale vakbond met zo'n half miljoen leden (!). Waar onder het fascisme van Caetano aksies werden gevoerd voor verbetering van de levensomstandigheden van de

werkende bevolking. Waar politieke partijen als de kommunistiese en socialistiese partij actief waren, ondanks verbod en vervolging; getuige de enorm massale ontvangst die politieke leiders hebben gekregen.

Portugal is ook het land dat ondanks de enorme bewapening, ondersteund door de NAVO, een nederlaag moet verwerken in Afrika, door het gewapend verzet van de bevolking. Net zoals Amerika is verslagen door het Vietnamese volk.

Spinola heeft hooguit de "verdienste" dat hij de nutteloosheid en komende nederlaag van koloniale onderdrukingspolitiek erkend heeft. Zoals sommige militaire adviseurs van Nixon de nederlaag in Vietnam hebben erkend. Zoals ook sommige generaals onder Hitler aan het eind van de Tweede Wereldoorlog hun führer afvielen.

Spinola staat uitsluitend een andere organisatie van de uitbuiting van de koloniën voor, getuige het feit dat hij weigert een onvoorwaardelijke onafhankelijkheid toe te staan. Niet voor niets is onlangs een nieuwe lading "verse" militairen verscheept! Een andere organisatie, zoals bv. de Amerikaanse regering is overgegaan tot 'vietnamisering' van de oorlog.

Spinola, de 'bevrijder', staat immers ook de organisatie van de arbeidersbeweging toe; en heeft hij niet zelfs de kommunistiese partij van Portugal uitgenodigd voor besprekingen voor de vorming van een regering?

Het lijkt mooi. Maar ook b.v.

na de Tweede Wereldoorlog werden kommunistiese partijen voor regeringsdeelname uitgenodigd. Rechtse politici deden dit vanuit de noodzaak van ekonomies herstel, en het "rustig" houden van de bevolking. Hun invloed onder de bevolking was immers zo aanzienlijk, op basis van de strijd tegen het fascisme dat zij niet te negeren waren.

35 % HUURVERHOOGING HUURPANDEN SSH

De Stichting Studenten Huisvesting (SSH) vernuurt naast panden in eigendom (flats) ook woningen die zij zelf weer huurt van b.v. de gemeente.

Omdat deze huurpanden vaak opgeknapt moeten worden voor studenten ze weer kunnen bewonen, worden de huren van deze panden hoger dan de normale huurprijs.

Vooral studenten uit de Oostertoort weten dat. Hun huren zijn hoger dan die van de "normale" burens.

Nu is het probleem bij de SSH dat voor het verwerven van huurpanden en het verhuuren ervan, allerlei administratieve kosten in rekening moeten worden gebracht. Het zijn de zgn. algemene kosten welke door het ministerie worden gesubsidiëerd.

Ook het Gronings Kollege van Bestuur is de mening toegedaan dat niet de studenten maar het ministerie die kosten behoort te betalen. Klein echter denkt daar anders over.

In een brief van 23 april jl

Ook Portugal heeft een zwakke ekonomie, mede veroorzaakt door de enorme verspilling aan oorlogsuitgaven. Een "wederopbouw" kan niet zonder medewerking van de bevolking, kan in Portugal niet zonder de socialistiese en kommunistiese partij. Hoe aantrekkelijk het investeringsklimaat is in een Portugal onder meer demokratiese verhoudingen, maar wel nog altijd met een laag levenspeil en een groot arbeidspotentieel, blijkt uit de houding van de EEG. Kort na de militaire staatsgreep sprak de EEG zich uit voor toelating van Portugal: aantrekkelijk voor nieuwe investeringen en uitbreiding van de markt.

strijd bevolking geeft door slag

Spinola heeft de verdienste dat hij een aantal demokratiese rechten heeft hersteld, zoals het recht op organisatie, omdat hij niet anders kan. Omdat hij voor een alternatief ten opzichte van Caetano niet om de bevolking zelf heen kan. Het zal dan de verdienste zijn van de bevolking, om gebruik makend van deze rechten, een vrij Portugal op te bouwen, en om in samenwerking met de bevrijdingsbeweging in Afrika werkelijke onafhankelijkheid van de "koloniën" te bewerkstelligen.

En dan weigert Den Uyl nog Guinee Bissau te erkennen.

ThW.

komt hij met de mededeling dat een dergelijk beleid ontoelaatbaar is. Hij verzoekt het Kollege van Bestuur te bevorderen dat de algemene kosten voor huurpanden verhaald worden op de studenten. Klein weet wat de gevolgen daarvan zijn. De huren zullen met zo'n 35% verhoogd moeten worden.

Doodleuk zegt Klein dan in zijn brief:

"Omdat een volledige doorberekening van de algemene kosten naar Uw (dwz KvB,gl) zeggen een huurverhoging van gemiddeld 35% zou betekenen, kan de aanpassing in 2 fasen plaatsvinden, zodat uiterlijk in 1975 de achterstand is ingelopen! Daar gaat-ie dan, de zogenaamd progressieve PvdA-er Klein. Alweer lapt hij de standpunten van zijn partij aan zijn laars. Weer in de bocht voor zijn rechtse ambtenaren. Weer is aktie van studenten geboden om Klein weer op het goede pad te zetten.

Geert Iameris

BRONSWERK REGIONALE LOONVERSCHILLEN

Als je jonkheer Sickinghe, een 'noge' bij het VMF-konsern mag geloven, dan is de staking bij BRONSWERK-VMF te Utrecht eigenlijk flauwekul. De stakers eisen optrekking van hun lonen naar het peil van dat van hun kollegaas in andere onderdelen van het VMF konsern. Een nivellering van de lonen, maar wel naar boven toe. Sickinghe reageerde daarop met de opmerking dat er nu eenmaal regionale verschillen in beloning bestaan. In zijn filosofie heeft een arbeider uit Utrecht blijkbaar minder nodig om van te leven dan zijn kollega in Amsterdam; een typisch werkgevers-staaltje, dat wordt gehanteerd om de lonen zoveel mogelijk te drukken.

Maar belangrijker dan werkgevers-reaksies zijn in feite de omstandigheden waaronder bij BRONSWERK-VMF wordt gestaakt. De eis: 'optrekking van het peil van het loon naar dat van kollegaas in andere steden' is in feite niets anders dan het wegwerken van een achterstand. Een eis die valt binnen het kader van de CAO-bepalingen, en die dus formeel juridies gezien zelfs niet buiten de door de 'machtigingswet' gestelde kaders gaat. Een eis die ook door de bonden wordt ondersteund, mede dankzij het feit dat 85% van de arbeiders is georganiseerd. Maar toch steunen de bonden de STAKING niet, wat wil zeggen dat deze aksie 'wild' wordt verklaard. Een vreemde zaak, als Sickinghe niet over de brug komt lijf óók door de bonden gestelde eisen. Een vreemde zaak, als de geeiste lonenverhoging binnen de enge grenzen van de machtigingswet valt, waarin de lonen aan banden worden gelegd (en niet trouwens prijzen en winsten e.d.!).

De stakers moeten dan ook op-

roeien tegen zelfs de antipathie van hun eigen vakbondbestuurders. Niet de onbezoldigde bestuurders, die daadwerkelijk de eisen ondersteunen en leiding geven aan de staking. De solidariteit én financiële steun van de stakers neemt in omvang toe, tegen alle pogingen om de aksie stop te zetten in.

De argumentatie van de bondsleidingen is op het bedrijf in de vorm van een bondsmanifest openbaar gemaakt. Een drietal argumenten in dat manifest zouden hebben geleid tot het besluit van de bondsleiding om hun eigen leden in de steek te laten.

Allereerst zou het besluit tot staking niet volgens de statuten zijn genomen. De onbezoldigde bestuurders hebben daarop gereageerd met het antwoord, dat de stemming die heeft geleid tot de staking, ná het bekend worden van de weigering van de konsernleiding om de eisen in te willi-

gen, totaal niets onreglementair bevatte.

Daarnaast staat in het bondsmanifest: 'Bovendien verhindert de vredesplicht in de CAO de bonden zich achter de aksie te scharen.' Laten we even afzien van het feit dat bv. de Industriebond-NVV, ondermeer bij monde van Groeneveldt, meerdere malen heeft gesproken van 'fundamentele tegenstellingen in onze maat-

schappij'; waardoor het zich beroepen op 'vredesplicht' tegen stakende arbeiders eerdere uitspraken nogal in de tocht zetten. Belangrijker is het feit dat de gestelde eisen binnen de CAO vallen! Beide argumenten van de bondsleiding lijken dan ook veel op 'leugentjes om best-wil'. Duidelijker wordt het bondsmanifest in de stelling dat de oplossing zou worden bemoeilijkt omdat de aksie 'voor een belangrijk deel tegen de machtigingswet is gericht en duidelijk door de CPN geïnspireerd.' Zo de aksie tegen de machtigingswet gericht zou zijn, dan zouden de vakbonden zich moeten afvragen of de machtigingswet in het belang is van de mensen die zij vertegenwoordigen. Want een ander uitgangspunt kan en mag een vakbond niet hebben. Nu is het een feit dat de machtigingswet de lonen aan bander legt; niet echter de prijsstijging die voor dit jaar 13-14% gaat belopen, waardoor ook de vakbondsleden erop achteruit gaan in hun inkomen. In het belang van de mensen die zij vertegenwoordigen zouden de bonden zich dus eigenlijk tegen de machtigingswet moeten verklaren. En juist zelf aksies tegen de machtigingswet moeten ontwikkelen. Een aksie waarvan de eisen niet tegen de machtigingswet zijn gericht veroordelen omdat ze 'voor een belangrijk deel tegen de machtigingswet is gericht', zou je kunnen afdoen met: 'zoeken van spijkers op laag water'. Ware het niet dat de bondsleidingen klaarblijkelijk geen prijs stellen op aksie. Waarom? Soms ook om

Den Uyl te 'sparen', zoals dat wordt genoemd, net zoals Klein de studenten voortdurend maant zich rustig te houden, omwille van de goede verstandhouding in het parlement. Terwijl ondertussen de ene na de andere konsessie wordt gedaan, ten koste van de betrokkenen? In dat geval prevaleren partij-politieke overwegingen boven vakbondcoverwegingen. Een houding die

vakbondsleiders nooit mogen innemen. De pogingen om de eigen partij-overwegingen te kamoufleren, door de aksie toe te schrijven aan partij-politieke belangen van de CPN zijn door de stakers betiteld als een poging om het anti-kommunisme te hanteren als doekje voor het bloeden voor het eigen falen. Omdat, hoewel kommunisten zoals elders actief zullen zijn in deze aksie, het gaat om de concrete eisen; ongeacht het feit of het kommunisten, socialisten of wie dan ook zijn, die de aksie voeren en ondersteunen.

De moeilijke positie waarin de stakers in hun konflikt met de VMF leiding, door de bondsleiding worden gemancevreerd, maakt ondersteuning van en solidariteit met de stakers des te noodzakelijker. Hoewel op het moment van schrijven van dit stuk geen inzicht bestaat in de mogelijke wendingen die de staking kan nemen, blijft het feit dat ook steun van de zijde van studenten aan de stakers bij BRONSWERK-VMF te Utrecht van belang kan zijn, om de staking tot een goed einde te brengen.

ThW.

OVER GEMEENTEREINIGING EN KRUIWAGENS

Nu bekend is geworden, dat Kroon en Drijvers met ingang van 1 oktober a.s. definitief van het Kollege van Bestuur-toneel zullen verdwijnen, beginnen de geruchten over de nieuwe bestuurders op te komen.

Niet alleen de Pro-WP-fraksie, maar ook andere groeperingen binnen de universiteit schijnen te zoeken naar kandidaten om de WP-zetel in het Kollege van Bestuur op te vullen.

Maar wie wil nu zo'n twee jaar lang zijn wetenschappelijk werk verlaten om plaats te laten maken voor taaië en saaië bestuurswerkzaamheden. Natuurlijk zijn het de progressieve staffers die een einde willen maken aan het rechtsof boloid van het KWR en in navolging van de universiteitsraad een konsekwente koers willen voeren tegen Den Haag en in het belang van de universiteit. Er zijn echter ook wetenschappelijke medewerkers op zoek naar vermeende carrièremogelijkheden of medewerkers die zo nodig aan 'n baan geholpen moeten worden, omdat ze op de één of andere manier uit zijn gerangeerd.

Je moet bijvoorbeeld lid zijn geweest van D'66 en dankzij de publiciteitscampagnes van deze partij wethouder geworden zijn voor deze klup. En dan merken dat

je eigen klup in no-time zodanig keldert, dat het geen enkele zin meer heeft, om aan de verkiezingen mee te gaan doen.

Om je vervolgens - te laat voor een partijkarrière met perspectief voor een wethoudersschap - aan te melden als lid van de PvdA.

Dan is er na de verkiezingen voor de gemeenteraad op 29 mei a.s. geen baan meer als wethouder, ben je je onderzoek kwijt geraakt en is 't verstandig opnieuw te beginnen.

Zoals vele akademisi werkloos, met wel een goede WW-uitkering.

Maar wat zou het mooi zijn als je vriendjes hebt, die nog wel wat voor je weten. Een baan als dank voor goede diensten.

En waar liggen die banen? Niet meer in de politiek als je eigen partij in de vernieleing gegaan is, omdat het geen organisatie was van leden die een doel voor ogen hadden.

Dan schijnen er mogelijkheden te zijn binnen de Groningse Universiteit, waar bepaalde personen bereid lijken een bestuurszetel open te houden voor een wethouder van ondermeer de reinigingsdienst, waardoor hij de kruiwagens kent. U bent gewaarschuld, zijn naam is STAATSEN.